

Práce obsahuje i s přílohami 68 stran textu. Téma je aktuální a bylo dobře zvoleno. Cíl je jasně a srozumitelně formulován. Práce se opírá o tradiční strukturu danou obsahem, se smyslem pro správné proporce jednotlivých částí.

Teoretická část se zaměřuje na popis onemocnění epilepsie, jeho diagnostiku, léčbu a kvalitu života dětí s epilepsií. Autorka prokazuje, že se s tématem seznámila do hloubky, nastudovala podstatnou a dobře zvolenou literaturu, se kterou umí dobře pracovat a sledovat její provázanost ve vztahu k cíli práce. Kladně hodnotím zejména autorčino pochopení pojmu kvalita života, opřené o nejmodernější teoretické zdroje a její schopnost aplikace pojmu ve vztahu k osobnosti nemocného dítěte.

Empirická část je opřena o jasné cíle, převzatá dotazníková metoda „Health-related Quality of Life in Children with epilepsy“ (autoři Ronen, Steiner, Rosenbaum) byla užitá na vzorku 61 dětí s diagnózou epilepsie. Vzorek je složen z dětských pacientů neurologických ambulancí v Náchodě, Jaroměři a Hradci Králové a vzhledem k záměrům práce je adekvátní. Chvályhodná je skutečnost, že mohl být srovnán se vzorkem dětí se stejnou diagnózou v Kanadě a že toto srovnání je jedním z autorčiných cenných závěrů (zdá se, že české děti jsou ve srovnání s kanadskými na tom s kvalitou života hůře). Zpracování získaných dat je přehledné v tabulkách a sloupcových grafech, dozvídáme se podstatné hodnoty, mnohým lékařům i rodičům, skryté dětské psychiky. Autorka dospívá k závěrům, že zejména, úzkost, obavy a strach jsou pro děti nejvážnějším problémem.

Diskuse je kvalitním zhodnocením celého výzkumu, rozšířena ještě o úvahy o dalším sledování dětských pacientů nemocných epilepsií pomocí jiných dostupných metod (italská metoda) či o zajímavá srovnání s dětskými diabetiky.

Závěry jsou jasným a srozumitelným popisem všech zjištěných skutečností s prokázanou schopností vidět problém do hloubky i šířky.

Literatura se opírá o 13 adekvátních a citlivě vybraných zdrojů, kladně hodnotím zejména znalost a orientaci v moderním chápání pojmu kvalita života.

K přiloženému dotazníku na str. 66 poznamenávám, že mi tam chybí zdroj metody. V metodice jsou autoři na straně 40 uvedeni, z metodiky také vyplývá, že dotazník autorka přeložila z angličtiny. Tato fakta musí být uváděna na každém z použitých dotazníků!

Při oponentuře doporučuji zeptat se, jak by autorka pracovala s úzkostnými dětmi a jejich rodiči a zda zamýšlí problematiku dětí s epilepsií sledovat i nadále.

Celkové zhodnocení: práce je velmi pěkná, doporučuji v ní pokračovat.

Hodnotím: výborně

V Hradci Králové 10. května 2008

PhDr. Marie Rybářová